

[Hans Nielsen.]

teresser over for Fagene, naar disse, som det allerede er sket, bringer vor vigtigste Eksport og Samhandel i Fare.“
 Altsaa, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) takker Regeringen, fordi den griber ind, men det ærede Medlem Hr. Axel Dam siger, at det er den mest fordævelige Lov, der endnu er blevet vedtaget her i Rigsdagen. Jeg maa sige, at det er altid svært for det Parti, men her er dog et Tilfælde, hvor det bliver endnu sværere, end jeg tidligere har set, at bringe Medlemmerne i Overensstemmelse med hinanden.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har fremsat en Paastand paa Overgang til Dagsorden, i hvilken der udtales Mistilid til Ministeriet Stauning. Jeg behøver vel ikke at ofre mange Ord for at sige, at jeg med den Kærlighed, jeg nærer til det Ministerium, paa det mest indtrængende maa advare Tingets Medlemmer mod at stemme for denne Dagsorden.

Endvidere har det ærede Medlem Hr. Krag stillet en Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Jeg betragtede den længe som et Bevis paa, at det ærede Medlem Hr. Krag havde slagtet Fedekalven til Ære for de 3 forlorne Sønner, som var udvandret fra Partiet, og jeg troede, han havde baade Sko i Skuffen og Ring i Lommen til at sætte paa Fingeren, naar de vendte tilbage. Nu lader det imidlertid til, saavel efter det ærede Medlem Hr. Holsteins som efter det ærede Medlem Hr. Thomsens Tale, at de ikke vender tilbage, og for saa vidt er denne Paastand paa Overgang til Dagsorden stillet forgæves. Jeg maa haabe for det ærede Medlems Skyld, at den maa gøre større Virkning uden for Salen, end den har gjort her i Salen; her bliver der næppe mange uden for det ærede Medlems Kreds, som stemmer for den. Jeg vil meget indtrængende anmode Tingets ærede Medlemmer at stemme imod den.

Krag: Jeg finder ikke nogen Anledning til paa det nuværende sene Tidspunkt at komme ind paa det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Talrækker eller Oplæsninger, men skal indskrænke mig til at sige, at Begrundelsen for den Betragtning, som jeg fremførte angaaende vor finansielle Politik, ligger ganske udelukkende og afgørende i det Faktum, at i Løbet af 2 Aar er Statsgælden forøget fast med 97 Mill. Kr. og med en flydende Gæld paa ca. 46 Mill. Kr., det vil sige en Forøgelse af Gælden paa 140 Mill. Kr. i Løbet af 2 Aar, hvilket er Udtryk for en Finanspolitik, som ikke fortsat kan føres.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som fandt det rimeligt — og jeg skal ikke udtale mig derimod — at forlyste Tinget paa nærværende Tidspunkt med komisk Underholdning, sagde, at den Paastand paa Overgang til Dagsorden, som jeg havde fremsat paa mit Partis Vegne, ikke kunde forventes nogen Tilslutning her i Tinget, men det ærede Medlem var dog saa venlig at udtale Haabet om, at den maatte have større Virkning uden for Salen. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg vil med Tilfredshed se paa den Virkning, som denne Dagsorden vil have uden for dette høje Ting; men det havde været mig en meget større Tilfredsstillelse, om det ærede Medlem og de Regeringspartier, som han her repræsenterer, kunde have givet et virkelig omfattende Lovgivningskompleks til endelig Afgørelse af Krisesituationen sin Tilslutning. Det er overordentlig beklageligt, at dette ikke sker. Det ærede Medlem og det Parti, paa hvis Vegne han taler, og den Regering, han har saa megen Kærlighed til, kan være overbevist om, at uden om en saadan Politik kommer man ikke.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og den højtærede Statsminister har sagt, at jeg i mine Udtalelser i unødigt høj Grad — saaledes tror jeg, den højtærede Statsminister udtrykte det — havde fordømt den Politik, som de forskellige Kriseforlig var Udtryk for. Jeg havde omtalt denne Politik mere nedsættende end nødvendigt, sagde den højtærede Statsminister. Maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg har aldeles ikke omtalt denne Politik nedsættende; jeg har sagt, at den var nødvendig, og at hvis den ikke var gennemført, vilde det have faaet de beklageligste Følger, først og fremmest for Hovederhvervet, men jeg har føjet til, at det var en Politik paa kort Sigt, at det var en Politik, hvis Forudsætning var, at det var en forholdsvis hurtigt forløbende Krise, vi stod overfor, og at det derfor er en Politik, som er ganske utilstrækkelig.

Naar man nødes til at erkende, at denne Krise efterhaanden faar en Karakter, som tyder paa, at det er en permanent Nedgangsperiode, vi er kommet ind i, som maaske kan vare gennem baade et og to Slægtled, saa er den Politik, der er ført, utilstrækkelig, og saa maa der stilles et videregaaende Program op; saa maa der tilvejebringes et Kompleks af Love, som under eet bringer Byrden for Hovederhvervet ned i Niveau med den sænkede Bæreevne og derigennem gøre op med hele dette Problem, der jo ikke for evigt kan beskæftige Lovgivningsmagten og paakalde alle Interesser. Der maa